

XXIX

Fredi Sajmyns beshe izgonen ot Evektos Svoboen Ublesos zashtoto, kakto znaete, toj beshe narushil sveshtenite neizmenjaemi principi na тази страна, kojato mu beshe dala gostopriemstvoto si. No shtom stava vypros za protivorechie s ideite na svryhsvobodata, ne mozhe da stava i duma za gostopriemstvo.

Telegrafnite agencii zagymjaha ot senzacionnata novina, vestnicite i spisanijata v cjal svjat imaha uchudeni zaglavija, desетки nauchni družhestva se nadprevarvaha da pravjat na izgonenija ot raja predlozhenija da raboti za tjah.

No Fredi Sajmyns ostana gluh kym vsichko. Razocharovан, toj se zatvori v skromnija si dom na Jukon i tam se otdade na pesimistichni razmisli. Po celi dni toj stoeshе v edno polozenie, bez da se pomrydne, nito objadvashe, nito vecherjashe. Vecher zaspivashe, tyj kakto e sedjal prez denja. Tozi chovek, kojto premina stotici mili prez ledenata pustinja, zapazvajki visok duhyt si, izpadna v uninie.

I taka, ostana okolo dva meseca v edna letargija, v edno bezrazlichie kym sveta. Tykmo kogato mu se iskashe da se mahne otnovo ot Aljaska, na vhodnata vrata se pozvyni. Fredi prokle v uma si tozi kojto go bezpokoeshе i otide da otvori. Na vhoda stoeshе kapitan Valter Gjunter!

Fredi izvednyzh zabravi vsichko, bodrostta mu se vyzvyrna i toj stisna zdravo rykata na kapitana.

Kogato vljazoha vytre, sednaha, i sled kato se uspokoiha, zapochnaha razgovor.

- Vizhdam, che ne si dobre – zapochna pryv Valter Gjunter, – ot slabnal si, stanal si skelet. Ne e trjabvalo da vemash tolkova prisyrce, che sa te izgonili ot onazi страна. Da ne bi da se te izgonili ot raja!

- Ne, ne ot raja, izgoniha me ot sveta! – namryshti se ot loshija spomen Fredi.

- Kak ot sveta? – uchudi se Kapitanyt.

- Nakaraha me da namrazja celija svjat - zlobno izreche Sajmyns. - No te sa vinovni, zashto shte mrazja drugite hora? Za tjahnata svoboda ne bih dal nishto, ako znaeh, che sa takiva!

- Uspokoj se sega, vsichko e svyrsheno. Az idvam ot imeto na Simon Blank, kojto te moli da otidesh pri nego. Vjarvam, che njama da se razocharovash ot tjah. Az ti garantiram za tova! – ubeditelno mu kaza Gjunter.

- Shtom kazvash, shte otida. Az i bez tova misleh da se mahna ottuk. Sysedite mi postojanno me bezpokojava, osobeno krasivata im dyshterja, mycheshe se da me syblazni. Vyv vseki sluchaj, za takova glupavo momiche ne bih se ozhenil - kaza Fredi otegcheno. - Oh, pak zvyujat, te sa! Po djavolite tezi natrapnici!